

valg, at naturligvis vil vi gøre, hvad vi kan for at finde en løsning.

Jeg deler fuldt ud statsministerens opfattelse af, at selvfølgelig kan vi ikke have en situation, hvor arbejdsvilkårene bliver uholdbare for domstolene. Men der foregår forhandlinger for øjeblikket, og såfremt der er partier i Folketinget, der ikke respekterer det, må vi tage det ad notam. Men jeg mener, at det bedste for domstolene er, at vi i fred og ro får gennemgået tingene og så får sørget for at finde en fornuftig løsning.

Til fru Sandy Brinck kan jeg sige, at der kan ikke komme tal på bordet i dag, men i de forhandlinger, der foregår, er regeringen – ikke mindst med understregning af det, som statsministeren sagde i går – fuldt ud opmærksom på, at vi selvfølgelig skal finde en tilfredsstillende løsning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Når ministeren siger, at vi har fået utallige svar i Retsudvalget, har vi fået det svar, at vi må afvente finanslovudspillet, og at domstolene i øvrigt også må bære det samme effektiviseringskrav som alle andre offentlige institutioner.

Der er det så, vi har siddet med en fornemmelse af, at regeringen ikke anerkendte, at her var et problem. Derfor skal jeg blot nu kvittere for det, som jeg synes lød som en anerkendelse af, at der rent faktisk er et problem. Så synes jeg dog, vi er kommet så langt, at regeringen anerkender, der er et problem, og så må vi leve med, at vi bare ikke får løftet et flig for, hvad løsningen kunne være, men have tillid til et eller andet sted, at det finder regeringen nok ud af.

Men tak for, at vi dog nu er nået så langt, at regeringen anerkender, at her har vi rent faktisk et problem, som regeringen har lagt på sine egne skuldre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (V, DF, KF og KRF) mod 48 (S, SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 140: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forvaltningsloven. (Fangeflugt og begrænsning i indsattes adgang til aktindsigt m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 14/3 2002. Betænkning 23/5 2002. Anden behandling 28/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Når jeg her ved tredjebehandlingen vælger at tage ordet, er det for klart at tilkendegive, at vi naturligvis ikke i Socialdemokratiet kan acceptere forhold i vores fængsler, som giver stærke fanger mulighed for at true personalet eller være med til at tyrannisere medfanger.

Vi synes heller ikke, det er acceptabelt, når fanger flygter, og vi er også meget optaget af, hvordan udgangstilladelser for de indsatte administreres i praksis.

Men det, der er afgørende for os, er: Hvad er det for en kriminalforsorg, vi gerne vil have, hvad er det for et fængselsvæsen, vi gerne vil have? Hvordan sikrer vi, at arbejdsmiljøet for de ansatte bliver acceptabelt? Hvordan sikrer vi, at de forventninger, den enkelte borger må have til et samfund set i forhold til størst mulig tryghed, bliver tilgodeset? Og det er netop set i forhold til det, at jeg synes, det er værd at tage ordet også her ved tredjebehandlingen.

For vi er bekymrede i forhold til det lovforslag, der ligger. Vi finder faktisk, som det også er blevet tilkendegivet meget stærkt, meget klart i forhold til høringssvarene, der ligger, at der her er tale om en unødvendig potentiel skadelig hastesbehandling af meget væsentlige forslag vedrørende kriminalpolitiske kerneemner, uden at der har været den fornødne tid til rimelige overvejelser og til behandling af udtalelser fra de mange hørte instanser.

Det andet, vi synes er problemet, er, at vi savner en ordentlig dokumentation for nødvendigheden af de foreslåede indgreb.

Der er adskillige høringssvar, som meget utvetydigt slår fast, at lovforslaget såvel i forbin-

delse med fremsættelsen som i bemærkningerne først og fremmest er begrundet i hensynet til retsfølelsen.

Kl. 9.20

Det fremgår, at regeringen ikke lægger vægt på, om lovforslaget kan tænkes at få en egentlig effekt. Man siger faktisk fra mange af de høringsberettigedes side, at man fra regeringens side tilsyneladende overhovedet ikke går ind og overvejer, set ud fra nogle faglige aspekter, de skadevirkninger for de dømtes rehabilitering og øvrige fremtid, som de ønskede strafs-kærpelsler kan tænkes at medføre.

Vi er også bekymrede for, hvilke konsekvenser strafs-kærpelsler vil få i forhold til udviklingen inden for Kriminalforsorgen. De danske fængsler er i forvejen overbelagte, og derfor vil en yderligere belastning indiskutabelt få uheldige følger i forhold til det daglige fængselsmiljø. Det er ikke alene i forhold til forholdet mellem fanger og personale, men vi ser også med bekymring på den situation, som et i forvejen meget trængt personale må forventes at få med det her forslag.

Det kan frygtes, at arbejdet med at resocialisere de indsatte specielt i forhold til behandlingsprogrammer, som Kriminalforsorgen i de senere år har iværksat, og som er forudsætningen for, at man til stadighed kan arbejde på at sikre den enkelte borger den størst mulige tryk-hed, simpelt hen ikke vil ske.

Vi er også bekymrede, når vi ser på de økonomiske og miljømæssige belastninger af fængselsvæsenet. De vil blive skærpet i forhold til bebudede indskrænkninger i adgangen til udgang og orlov for de indsatte. Heller ikke her ser vi, at man med det faktiske forslag overhovedet har nogen begrundelse i relation til faktisk misbrug af gældende udgangsordninger, og vi ved, at vores udgangs- og orlovsordninger har veldokumenterede fordele med hensyn til fangernes kontakt med familie og det almindelige samfund under afsoning og dermed altså også for deres chancer for senere reintegration.

Udgangsordningerne er af gunstig betydning for miljøet inden for murene. Det letter en del af den spænding, der ellers karakteriserer lukkede institutioner, og jeg skal ikke lægge skjul på, at vi ikke mindst er bekymrede for de indsatte, der nægtes udgang på grund af manglende familietilknytning.

Nu kunne jeg forstå, at ministeren i relation til det foregående forslag anerkender de økono-

miske problemer, der er i forhold til domstolene set i relation til det merarbejde, der naturligt vil komme. Jeg håber på samme måde, at man fra justitsministerens side også vil anerkende de økonomiske problemer, som meget klart er blevet tilkendegivet fra Kriminalforsorgens side i forhold til den merbelastning, der her bliver lagt op til.

I den forbindelse ved jeg godt, at vi har rost – og det vil jeg egentlig også godt gøre nu – de tiltag, som ministeren lægger an til i forhold til de tiltag, der er lagt an i forhold til en bedre bekæmpelse af stofmisbrug i Kriminalforsorgens institutioner.

Der har været en arbejdsgruppe under Kriminalforsorgen, som har udarbejdet en rapport om øget indsats mod misbrug af narko i vores fængsler. Det glæder mig, at ministeren tager det med i det her forslag. Det er vi tilfredse med, også fordi det er en videre opfølgning af den linje, som den forhenværende justitsminister rent faktisk lagde an til.

Men netop når jeg tager fat i det på det her tidspunkt, skyldes det, at vi egentlig er lidt forundrede over, at når vi ser et udkast til den finanslov, som var til behandling her i efteråret, og når vi ser de udspil, der lå fra Venstre i den forbindelse – jeg formoder, at de også i relation til forslagene her har haft en vis indflydelse – at der har man rent faktisk lagt an til, at en yderligere bekæmpelse af narko i vores fængsler og arresthuse akkurat som anslået af Kriminalforsorgen selv vil medføre en ekstra merbevilling på 25 mio. kr.

Derfor forekommer det måske en lille bitte smule interessant, men også uansvarligt, at man nu fra den selv samme regering vælger at sige, at den her ekstraordinære indsats omkring bekæmpelse af narko i vores fængsler kan man altså gøre uden at ville lægge en merbevilling ind.

Kl. 9.25

Derfor kan jeg ikke lade være med her ved tredjebehandlingen at spørge ministeren: Hvad er egentlig grunden til, at man ikke mener, at det vil få nogen økonomisk indvirkning i forhold til Kriminalforsorgens institutioner, når man selv fuldstændig, jf. det udspil, der lå i efteråret, rent faktisk lagde an til, at det vil koste 25 mio. kr.? Hvad er grunden til, at det ikke figurerer i det her forslag? Hvad er grunden til, at man ikke mener, at det nu koster 25 mio. kr. mere?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 58 stemmer (V, DF, KF og KRF) mod 47 (S, SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 195: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Forhøjelse af hastighedsbegrænsningen for kørsel på motorveje og ændring af reglerne for frakendelse af førerretten).

Af Poul Fischer (DF) m.fl.

(Fremsat 9/4 2002. Første behandling 30/4 2002. Betænkning 16/5 2002. Anden behandling 24/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Fischer (DF):

I marts 2001 fremsatte Dansk Folkeparti også et lovforslag om at hæve hastighedsgrænserne på motorveje fra 110 km/t. til 130 km/t. Ved førstebehandlingen dengang udtalte Venstres ordfører, hr. Erik Jacobsen, i sin ordførertale:

»Det er jo et lovforslag, som Venstre tidligere har fremsat, og derfor er vi også positive over for dette lovforslag.«

Og senere i ordførertalen – og jeg citerer videre:

»Jeg tror nok, det vil være mere sikkert at forhøje hastigheden til 130 km/t. i dag på motorveje frem for de 110 km/t., som vi besluttede dengang. Motorvejenes beskaffenhed er af en helt anden dimension, og bilernes sikkerhed har jo også udviklet sig meget i positiv retning; her tænker jeg på airbags m.m. Så i Venstre vil vi til sikre en hurtig udvalgsbehandling, hvor vi går ind for dette lovforslag.«

Ved samme behandling udtalte De Konservatives ordfører, hr. Kaj Ikast, bl.a., og jeg citerer:

»De er bygget til 130 km/t., og sikkerhedsraderne er også de samme. Vi anbefaler forslaget, som vi har gjort før, og vi vil også få det gennemført på et eller andet tidspunkt.«

Klokkerne udmeldinger fra Venstre og Det Konservative Folkeparti. I regeringsgrundlaget »Vækst, velfærd og fornyelse« står der på side 39:

»Hastighedsgrænsen på motorveje for personbiler og motorcykler skal øges til 130 km/t. Danske motorveje er konstrueret således, at trafikken kan afvikles på en betryggende måde ved væsentlige højere hastigheder end de tilladte 110 km/t. I forbindelse med forhøjelsen af hastigheden skal politiet intensivere kontrollen med grove trafikforseelser på motorveje, ligesom bøderne ved overtrædelse af hastighedsgrænsen på motorveje sættes op.«

Det er derfor meget skuffende, at dette lovforslag ikke bliver vedtaget her ved tredjebehandlingen. Man begrunder det med, at motorvejsnettet ikke er bygget til hastigheder på 130 km/t. Jeg skal minde om, at da man indførte hastighedsgrænserne i 1970'erne, var det ikke på grund af, at vejene ikke var bygget til frie hastigheder, men derimod energikrisen.

Ingen vil vel påstå, at veje opført efter 1975 er af en lavere standard end veje opført før 1975. Og det var jo i øvrigt også på de nye veje, at regeringen undtagelsesvis ville have hævet hastigheden til 130 km/t., hvis man havde fremsat sit lovforslag.

Dansk Folkeparti er enig i, at vi skal have så trafik sikre motorveje som muligt. Det er bl.a. anført, at strækninger mangler vigespor, andre strækninger autoværn, at der er for korte til- og frakørselsramper. Motorvejsnettet skal gennemgås, og så må de forhold udbedres, og indtil de er udbedret, er der behov for en nedskiltning af hastigheden.

Kl. 9.30

Danske bilister betaler mellem 40 og 45 mia. kr. i skatter og afgifter om året, og skal vi sætte det i perspektiv, svarer det til halvanden Storebæltsforbindelse inklusive togdelen, så pengene til forbedringerne er betalt af bilisterne.

Dansk Folkeparti vil med hævdede bøder for hastighedsoverskridelser være med til, at vi får en trafikafvikling med mindre spredning i hastighederne, end vi ser i dag, og dermed en efter vores mening mere sikker afvikling af trafikken.

Gennemsnitshastigheden på det danske motorvejsnet er i dag 120 km/t., hvilket jo skrider til himlen, når vi har en maksimal hastighed på